15 GÜNDE BİR ÇIKAR

SAYI : 68 31 ARALIK 1975

Emek en yüce değerdir

MADEN-İŞ

Birlikten Kuvvet Doğar

K.TÜRKLER: "1976, DÜNYADA VE ÜLKEMİZDE BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ BARIŞ VE TOPLUMSAL İLERLEME MÜCADELESİNİN YENİ ZAFERLER YILI OLACAKTIR."

yeni yıl mesajının tam metni 5. sayfada

DİSK, REFERANDUMUN YASAKLANMASI KARŞISINDA YASAL MÜCADELESİNİ SÜRDÜRMEYE DEVAM EDECEKTİR

yazısı 5 sayfada

1976'da İŞÇİ SINIFIMIZIN VAZGEÇİLMEZ İSTEKLERİ VARDIR

Bugün hiç şüphe yoktur ki işçi sınıfımız ve emekçi katmanlar, burjuvazinin yoğun saldırısı altındadırlar. Bu saldırılar örnekleri Seydişehir ve Tariş'te görüldüğü gibi ölümcül saldırılardan, yoğun ideolojik ve ekonomik saldırılara kadar değişik biçimler alıyor. Ülkemizin ezici çoğunluğunu oluşturan işçi ve emekçi halkımız açısından ve onların örgütleri i;in bu gün somut tek bir hedef vardır. Demokrasiyi korumak.

Yeni bir yıla girdiğimiz şu günlerde mücadele bütün şiddetiyle devam ediyor. Milyonlarca kent ve kır proleteryası doğal, haklı ve insani mücadelesinin bayrağını yükseltiyor. Burjuvazinin kurnaz ve planlı taktiklerine, yoğun saldırılarına karşı durmak, onun oyunlarını bozmak, değişmez görevlerimizi oluşturuyor.

Böylesi bir ortamda, sorunlarımızın memleketin sorunları olduğunu açığa çıkartmak, **«Bu memleketin çıkarı benim çıkarımdır»** diyen işbirlikçi parababalarının içyüzünü teşhir etmek gerekiyor. İşçilerin **özgürce sendika seçmelerine** set çeken, hayat pahalılığını % 22 oranında arttıran, 3 milyona yakın yurttaşımızı işsizliğin pençesine atan, petrolümüzü, madenlerimizi emperyalist tekellere peşkeş çeken, dış ticaret açığımızı rekor düzeye çıkaran ve dışta bağımlı bir politikayı izleyen tutucu-faşist partiler koalisyonunu düşürmek, ileri demokrasi yolunda yürümek, memleketimizin hayati çıkarları gereğidir.

Üst örgütümüz DİSK, ülkemizin büyük çoğunluğunu oluşturan emekçi halkımızın demokratik hak ve özgürlüklerinin korunup-geliştirilmesi savaşımında en ön safta bulunuyor. İşbirlikçi burjuvazinin-emperyalist tekellerin ekonomi-politikalarına geçit vermez bir duvar örmek için, işçi sınıfımızın devrimci sendikal birliğinin DİSK saflarında gerçekleştirilmesi zorunludur. **Özgürce düşünme ve örgütlenme hakkının elde edilmesi için 141 ve 142 nci maddelerin Türk Ceza Kanunundan sökülüp atılması,** ülkemizi emperyalist tekellerin politikalarına bağlayıcı ikili anlaşmaların yırtılıp atılması, **NATO**'dan çıkılması, iş kanununun 13 ve 17 nci maddelerinin başta olmak üzere diğer tüm antidemokratik maddelerinin yasadan kaldırılması, **Kadın haklarının korunarak eşit işe eşit ücret prensibinin uygulanması,** işkolları yönetmeliğinin 16 işkolu esasına göre değiştirilmesi, asgari ücretlerin **aile için ayarlanarak yükseltilmesi,** Lokavt'ın suç sayılması, **TRT'nin bağımsız, halka dönük yayınlar yapan özerk bir kurum haline getirilerek bu kurum üzerindeki tüm sermaye baskılarının sona erdirilmesi,** Genel Grevin-Sempati ve Dayanışma grevleri haklarını da içeren bir biçimde kısıntısız olarak yasalaşması, **1971'den sonra değiştirilerek geriletilmiş olan 1961 Anayasa'sının düzeltilerek tam işlerliğe kavuşturulması,** Sigortanın tüm çalışan halkımıza uygulanması ve işsizlik sigortasının çıkartılması, **yabancı şirketlerin ve dış ticaretin devletleştirilmesi,** gerici ve faşist kadroların devletin çeşitli kademelerindeki görevlere maksatlı ve plânlı bir biçimde yerleştirilmelerinin önlenmesi ve yerleştirilenlerin geri çekilmesi, **öğretmenler, gençler ve tüm ilericilere karşı uygulanan baskı ve şiddetin, fabrikalara yapılan faşist saldırıların son bulması, can güvenliğinin kesin bir biçimde sağlanması, saldırı ve cinayetlerin sorumlularının yakalanıp cezalandırılmaları,** için;

Uygar-emeğe saygılı, emekten yana bir düzen ve ileri demokrasi için mücadele zorunludur.

Böylesi bir dizi ekonomik, toplumsal ve siyasal isteklerimizin gerçekleşmesi için çalışmak, önümüzde duruyor.

Sendikamız ve üst örgütümüz DİSK, bu isteklerin gerçekleşmesi için mücadeleyi başa almıştır. Bu uğurda işbirlikçi burjuvaziyle, onun planlarına yol açıcı tavır takınan her türden ters akımlarla ve DİSK'in birliğini bölmeye uğraşanlarla mücadele, güncel, ivedi görevdir!..

BURJUVAZİ İŞÇİ SINIFINA KARŞI ÖLÜMCÜL SALDIRIYA GEÇTİ

Seydişehir Alüminyum tesislerinde çalışan işçilere karşı sürdürülen saldırıların yoğunlaşması ve faşist komandolar tarafından açılan yaylım ateşi sonucunda bir işçinin ölmesi ve dördü ağır olmak üzere 15 işçinin yaralanması üzerine DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in basına yazılı demecidir.

Faşist saldırılar işçi sınıfımız üzerinde hızla yoğunlaşıyor. Geçtiğimiz günlerde TARİŞ İplik Fabrikası işçilerine karşı girişilen ve halen sürmekte olan terör ve zulüm bugün Seydişehir Alüminyum tesislerinde işçi Hasan Kadıoğlu'nun ölümüne neden oldu.

Seydişehir Alüminyum tesislerinde binlerce işçiyi örgütleme çabalarını başarılı bir şekilde sürdüren ÖZGÜR ALÜMİNYUM-İŞ bir süre önce DİSK'e katılma kararı almak üzere Genel Kurulu'nu toplamıştı. Ancak, dışarıdan da gelen faşist komandolar yasal işçi toplantısını, kolluk kuvvetlerinin gözleri önünde, basarak zorbalık örneklerinden birini daha vermişlerdi.

Devamı 7. sayfada

1976, emekten yana "ileri demokratik" bir düzen için mücadele yılı olmalıdır

başyazı

1976'da bizi bekleyen görevler..!

İbrahim GÜZELCE
DİSK Genel Sekreteri

1976 yılına DİSK daha güçlü, kararlı ve tutarlı olarak giriyor.

1975 yılı «sınıf uzlaşmacılığını» temsil eden Türk-İş'in büyük darbeler yediği, buna karşılık «çağdaş sınıf ve kitle sendikacılığını» temsil eden DİSK'in daha bir yığınsallaştığı yıl oldu.

İşçi sınıfının ve çalışan bütün kitlelerin gözbebeği DİSK, bir yandan emekçilerin çalışma ve yaşama şartlarının iyileştirilmesi için ekonomik mücadeleyi, öte yandan hak ve özgürlüklerimizi genişletecek demokratik mücadeleyi sürdürüyor.

1976'da da DİSK'in ekonomik ve demokratik mücadelesi atbaşı gidecek.

1976'da ana taleplerimiz ve Kongre kararlarımız etrafında daha geniş kitleleri toplamalı, seferber etmeli; tekelci sermayenin MC iktidarı karşısına güçlü bir demokratik örgütlenme, sağlam bir bütünlük içinde dikilmeliyiz.

Referandum yasallaşmalı, grev hakkına konan tüm kısıtlamalar kaldırılmalı, dayanışma ve genel grev hakları tanınmalıdır.

Tüm çalışanlara sendikalaşma, grev ve toplu sözleşme hakkı tanınmalı, Anayasaya aykırılığı tartışma götürmez bir biçimde açık olan işçi-memur ayırımına son verilmelidir.

Düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne set çeken 141, 142 ve 146. maddeler ve tüm anti-demokratik maddeler (Dernek ler, Üniversiteler hk., vb.) kaldırılmalıdır.

NATO ve CENTO gibi saldırganlık örgütlerinden çıkılmalı, Helsinki Konferansında belirlenen temeller üstünde bağımsızlıkçı, barışçı bir dış politika izlenmeli, Kıbrıs sorunu bu açıdan çözüme ulaştırılmalıdır.

1976'da, uluslararası büyük sermayeye bağlı yerli tekelcilerin egemen oldukları toplumumuzda bunalım; ekonomik, sosyal, politik, kültürel her alanda daha da derinleşecektir. Bu bakımdan vermemiz gereken mücadelede bizi yeni görevler beklemektedir. Görevlerimize hazır, uyanık, daha bir azimli olmalıyız.

Buhranın derinleştiği dönemlerde büyük sermaye daha da saldırganlaşır, ama ayak ları bunalımın batağındadır. 1976'da savunma durumunda değil, yeni haklar koparma aşamasında olmalıyız.

Unutmayalım ki bu mücadelede tek silahımız örgütlü birliğimizdir. **Ancak örgütlü birliğimiz bizi zafere götürür.** Bunun için birliğimizi pekiştireceğiz, daha geniş emekçi yığınlarını kucaklayarak devrimci sendikal birliği tam anlamıyla sağlayacağız.

Taleplerimizin, hedeflerimizin, Konfederasyonumuzun gelişmesinin getirdiği sorumluluklar artmaktadır. Bu gerçeği gözden kaçırmaksızın gerekli bilince sahip, sendikal mücadelenin dayandığı bilimsel ilkelerle donatılmış olmalıyız. Ayrıca, başarılı sonuçlar almak için, DİSK'in başından beri benimsediği sendikal demokrasi ve kitlelerin söz ve karar sahibi olması ilkelerine daha da sıkı bir biçimde sarılmalıyız.

İşçi sınıfının birliğini uluslararası sendikal hareket içinde de güçlendirmek, tüm dünya emekçileriyle dayanışmamızı geliştirmek kavgamıza yeni boyutlar katacaktır.

1976 yılı 1975'e oranla daha büyük başarılarla dolu bir yıl olacaktır.

1975'in dünya kadınlar yılı olarak anılması 1976'da bizlere kadın emekçilerin toplum hayatındaki rolünü ve mücadelemiz içindeki yerlerini unutturmamalıdır.

DİSK, İŞÇİLERİN MEMUR YAPILMASI HALİNDE YASAL KİTLE EYLEMLERİ İLE GÖREVİNİ YERİNE GETİRECEK

Genel Başkan Kemal TÜRKLER'in çağırısı üzerine 20 Aralık 1975 günü olağan üstü olarak toplanan DİSK Başkanlar Konseyi «işçi memur ayırımı» sorununu görüşerek aşağıdaki hususları kamu oyuna duyurmayı kararlaştırdı.

1 — «İşçi-memur ayrımı» diye güncelleşen sorun, özünde işçi sınıfımızın sendikal bütünlüğüne yönelmiş, sermaye sınıfına finans aktarma girişimleri için kamu kesiminde çalışan işçilerin ücretlerinin dondurulmasına yönelik, tüm çalışanların grevli toplu sözleşmeli sendikal mücadelesini yok etmeyi amaçlayan anti-demokratik, faşist bir uygulamadır.

2 — İşçi sınıfımızın, kazanılmış demokratik ekonomik haklarını koruma ve daha ileri demokratik boyutlara ulaştırma mücadelesini veren ve verecek olan Konfederasyonumuz;

a) İşçilerin memurlaştırılması, memur yapılması halinde yasal direnişlerini sonuna kadar destekleyecektir.

b) Bu girişimlerin devam etmesi halinde, Anayasayı korumak amacı ve demokrasiye olan inancının gereği Anayasal yoldan geniş kitle eylemleri ile görevini yerine getirecektir.

MC iktidarının 400.00 işçiyi memur yaparak bir anda grev, toplu sözleşme ve sendikalaşma hakkından yoksun bırakmaya yönelik 1897 sayılı yasanın çıkmasından hemen sonra SSK Müdürler Kurulu SSK Tesislerinde çalışan 30.000 işçiyi toplu sözleşme görüşmelerinin başlayacağı 1.1.1976 dan itibaren memur yapmaya karar vermişti. Sosyal Güvenlik Bakanının bu kararı onaylamayacağını belirtmesine rağmen, her hangi bir garantiden yoksun bulunan DİSK'e bağlı Sosyal-İş üyesi binlerce üyenin Ankara SSK işyerlerinde başlattığı direniş devam etmekte ve diğer bazı işyerlerinde bu direnişi destekleme eğilimi gelişmektedir. SSK Müdürler Kurulu kararının uygulamaya geçiş tarihine birkaç gün kala DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER SSK yetkililerini ve MC iktidarının sosyal Güvenlik Bakanını aşağıdaki basın demeci ile son kez uyarmıştır. İşçi sınıfının bilinçli bir doğrultuda açık seçik büyüyüp güçlenerek gelişmekte olduğu korkusundan hareket ederek, bu gelişip güçlenmeyi bölmek amacına dönük, işçi-memur ayırımı konusundaki Sosyal Sigortalar Kurumu Müdürler Kurulu kararı ile, MC iktidarının bu doğrultudaki Anayasa dışı girişimlerinin kaldırılmasının gerektiği hususundan son bir defa daha uyarıda bulunmayı yararlı görüyorum. Aksi halde, bu Anayasa dışı karara karşı Anayasadan doğan haklarının kullanabilmeleri açısından, işçiler üzerindeki sendikal kontrol kaldırılacaktır.

Tariş olayları, faşizmin iğrenç yüzünün diğer bir ispatıdır

Emperyalizmle işbirliği yapan büyük burjuvazi DİSK'in gelişmesinden tedirgindir. İşçi sınıfı birliğini sendikal düzeyde DİSK saflarında gerçekleştirmesi önemli bir olaydır. Bu birlik, işbirlikçi burjuvaziyi pek çok alanda gerileten bir güçtür. Sendikaların güçlü muhalefeti karşısında bocalayan tutucu iktidarlar için en kestirme yol baskıya, zor'a başvurmaktır. Bu demokrasi dışı tutumları izlerlerken, sonucun ne olabileceğini belki incelerler, ancak güçsüzlükleri öyle bir kertededir ki, bu baskı yöntemlerinden başka tutunabilecek dalları kalmamıştır. Bile bile hem kendilerini hem de memleketi sonu karanlık yollara iterler.

Tariş iplik fabrikasında meydana gelen olaylar, işçi sınıfının DİSK saflarında birleşmesinden duyulan tedirginliğin ve korkunun yarattığı faşizan uygulamaların bir diğer ispatıdır. DİSK üyesi TEKSTİL Sendikasına geçebilmek ve bu sendika vasıtasıyla ekonomik - sosyal haklara kavuşabilmek için daha önce amansız bir mücadele veren Tariş işçileri, 10 Aralık 1975 günü hunhar bir saldırıya uğradılar.

İzmir dışından getirilerek fabrikaya sokulan 200 komando, elektrikleri de söndürerek tabancayla, tornavidayla, sustalı bıçaklarla işçilerin üzerine saldırdılar. TRT ve sağ basın olayları «iki işçi grubu arasında çıkan çatışma» olarak verdi. Oysa söylenmesi gereken şey, Tariş işçilerini DİSK'ten ayırmak ve faşist Mensucat-İş'e geçirmek için Tariş Genel Müdürü eski AP milletvekili Orhan Daut'un, fabrika müdürü Sunar Akkan'ın yerine atadığı Aydın Tanyer'in işyerine İzmir dışından 200 komandoyu işçi diye almasıydı. Yani olaylar önceden plânlanmıştı.

Olay bununla da kalmadı, 3'ü ağır olmak üzere 30'u aşkın işçinin yaralı olarak kaldırıldığı SSK Hastanesi de faşistlerce basıldı. Doktor kılığına bürünen faşistler, yaralı işçileri hastanenin penceresinden atmaya çalışırlarken yetişenler tarafından bu cinayetler engellendi

DİSK, bu caniyane tertiplerin ardında uluslararası emperyalist ve faşist örgütlerin olduğu kanısındadır. Mafya'vâri tertiplere girişecek kadar profesyonel olan bu CİA güdümündeki Nazi artıklarının giriştikleri tertiplere, bütün işçilerin, köy emekçilerinin ve alın teri sahibi çalışan tüm katmanların karşı durması, mücadele vermesi zorunludur.

Bu olayla da somutlaşan en önemli nokta, **Anayasa ve yasa dışı** güçlerin işçi sınıfının ve emekçi halkın gelişen mücadelesini durdurmak için artık caniyane tertiplere açıkça giriştikleri ve bunu olağanlaştırmaya çalıştıklarıdır.

Devlet brifinginde bazı bakanların, sendikaların mali olanaklarının denetlenmesini istemelerinden tutalım da, yüzbinlerce işçiyi memur statüsüne sokma girişimlerine, tüm çalışanlara grevli ve toplu sözleşmeli sendikal haklarının verilmemesinden Anayasal bir hak olan Referandum'un soysuzlaştırılarak çıkarılmasını plânlamaya ve sıkıyönetim için davetiyeler çıkarmaya kadar bir dizi girişimler, demokrasinin-demokratik hak ve özgürlüklerin kesin bir tehlike içinde bulunduğunun ispatlarıdır.

Ancak hiç kimse unutmamalıdır ki her olumsuz gelişme, içinde olumlu gelişmeleri de barındırır.

BARIŞ VE SİLAHSIZLANMA POLİTİKASI

N. FİRUZ
DİSK EĞİTİM DAİ. MÜD.

BARIŞ

Geçtiğimiz 1975 yılı kapitalizmin genel buhranının, insanı insan tarafından sömürülmesine dayanan bu düzeni gittikçe sarsarak derinleştiği bir yıl oldu.

Buna karşılık barış ve demokrasiden, bağımsızlık ve toplumsal ilerlemeden yana olan güçler bütün dünyada büyük gelişme kaydettiler.

Emperyalist gerici hükümetlerin, silah tekellerinin çıkarlarını kârlarını korumak amacıyla yürüttükleri saldırganlık politikası, özellikle «Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Helsinki Konferansı'nda gerileme zorunda kaldı.

Helsinki konferansının toplanması kolay olmadı. Batı Avrupa kodaman parababalarını temsil eden iktidarların, Amerikan emperyalizminin engelleme girişimleri, bu ülkelerdeki ilerici, demokratik kamu oyunun ve sosyalist ülkelerin kararlı ve tutarlı tavrı karşısında sonuç vermedi.

Ve Helsinki'de 35 ülke, dış politika ilkelerini «Toplumsal rejimleri değişikte olsa barış içinde birarada yaşama» temeli üstünde kabul ettiler.

Ancak kapitalist ülkeler bu likeleri ne kadar benimsediklerini (!) hemen gösterdiler. Federal Almanya'daki iktidar partisi SPD, Portekiz'deki devrimci süreci durdurma emeliyle, bu ülkenin içişlerine karışarak, karşı devrimci güçlere gizlice milyonlarca lira hibe etmekte gecikmedi.

BARIŞ İÇİNDE BİRARADA YAŞAMAYA EVET
SINIFLAR BARIŞINA HAYIR!

İçinde debelendikleri ekonomik, sosyal, siyasi krize çözüm getirmekten aciz sermaye hükümetleri, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin direnişi karşısında sıkıştıkça «Sınıfların da barış içinde birarada yaşamasından» dem vuruyorlar. «Kutsal İttifak» çağrısı yapıyorlar.

Fransız Cumhurbaşkanı Giscard, Sovyetler Birliğine yaptığı ziyarette «İdeolojik Barış»ın da sağlanmasından söz etti.

İşçi sınıfı bu aldatmacalara karşı yeterince uyanıktır. İşçiler, ülkeler arasında barış içinde birarada yaşama, yumuşama ve silâhsızlanma politikasının sınıflar mücadelesinin bir ürünü, uluslararası düzeyde bir biçimi olduğunu bilirler.

«Bu politikanın özünde saldırgan emperyalizme ve onun işbirlikçilerine barış ve demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm güçlerinin yararına bir durumu dayatma kavgası vardır.»

Bu politika bağımsız ülkelerde sınıflar mücadelesinin gelişmesine yardım eder.

Barış ve silâhsızlanma politikasını, sosyalizm ile kapitalizmin uzlaşması olarak gösteren sapık akımların kimin değirmenine su taşıdıkları da apaçık ortadadır.

Savaş ve savaşın nedenleriyle, sağlam ve sürekli bir barış için mücadele etmek...» bütün demokratik güçlerin hedefleri arasındadır.

MC HÜKÜMETİ HELSİNKİ KONFERANSI KARARINI UYGULAMIYOR

Helsinki konferansına Başbakan Demirel katıldı ve kararları Türkiye Hükümeti adına imzaladı.

Hemen o arada tekelci sermaye çevreleri, emperyalist tekellerle elele bir «Milli savaş sanayii» çığırtısı koparıldı.

Kıbrıs sorunu halâ askıda. Kıbrıs yüzünden Fransay'la arası açılanlar, 1975'de Türkiye'ye gelen Fransız Dışişleri Bakanıyla silâh alış veriş anlaşmaları imzalamaktan çekinmediler.

Helsinki konferansına katılan ülke temsilcileri, kararların metnini kendi ülkelerinde kamu oyuna en geniş biçimde yazacaklarını taahhüt etmişlerdir.

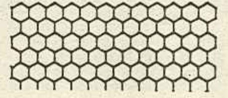
MC hükümeti bu kararı unutmuşa benziyor, oysa elinde televizyon ve sayısız olanaklar var. Bu metin Sovyetler Birliğin'de 20 milyon, Demokratik Almanya'da 2 milyon basıldı. MC Hükümeti daha ne bekliyor bu kararı uygulamada?..

Konfederasyonumuz DİSK barış ve silâhsızlanma konusunda çeşitli vesilelerle tavrını açıkça ortaya koydu. Helsinki konferansını halkların bir zaferi olarak niteledi. Üyelerini bilgilendirdi.

Türk-İş ise parababalarının «Milli Savaş Sanayii» oyununa emekçileri alet etmeye kalktı.

İşte ülke ve dünya demokratik güçleri karşısında Helsinki kararlarını imzalayan ama uygulamayan MC hükümeti işte «sınıflar barışından» yana Türk-İş ve işte tutarlı, kararlı tavrıyla DİSK.

ARININ BALI

SÜLEYMAN ÜSTÜN
Örgütlenme Dairesi Müdürü

DEĞİŞME

Uzun yıllar sonra karşılaştığımızda arkadaşım:

Ne kadar değişmişsin birader dedi. Başka bir yerde görseydim mümkünü yok tanımazdım. Böylemiydin sen yahu? Şu saçlara bak nasıl olmuş. Yüzün, ellerin her yerin değişmiş.

Arkadaşıma: Ayna ile aran iyi değil galiba demekle yetindim. Ben değişirken o olduğu gibi mi kalmış. O da değişmiş. Hem de nasıl. Sanki ben onu başka yerde görsem tanıyabilirdim de. İkimizde gençlik yıllarımıza ait birer fotoğrafımızı alıp şöyle diyebilirdik:

«Ben miyim gördüğüm bu şekli garip. Bir süre önce bu resim imiş şeklim. Hiç kadar benzemezmişim bana ben.»

Kim benziyorki eski haline. Herkes değişiyor durmadan. Ne diyor Ozan:

«Zamanla nasıl da değişiyor insan»

Evet zamanla nasıl değişiyor insan ve de herşey. Değişmiyen bir şey varmı ki dünyada?

Doğada ne varsa, dağ, ırmak, taş, deniz, bitkiler herşey, hergün değişiyor. Degişme, durmadan herşeyi yeni şekle sokuyor. Her şey yeni oluyor.

Herşeyin olduğu gibi durduğunu söyleyenlerin, sürekli değişikliği bilmeyenlerin: «Güneşin altında yeni bir şey yoktur» demelerine bakmayın siz. Güneşin altında eski diye bir şey yoktur. Değişme işlerine gelmiyor onların.

Doğada ki bu değişme, toplumlarda da aynen oluyor. Toplumlar da durmadan değişiyor. Dünyadaki değişikliği görmüyor muyuz? Ülkemiz toplumunda da değişme elle tutulacak kadar açık ve ortada değil mi? Bugünkü toplumumuz bundan 10 yıl önceki toplum mudur? Dostu düşmanı birbirinden ayıramıyor mu? Sömürüyü, sömürgeni görmüyor mu? Giderek herşeyi siyah-beyaz gibi ayıramıyacak mı?

Sürekli değişim yasasıdır bu? Kimsenin gücü yetmez sürekli değişikliği durdurmaya.

Kimin ne gücü varsa göstersin. Yeni bir dünya kuruluyor.

EKONOMİ

Dünya'da ve Türkiye'de Hayat Pahalılığı

Çimen TURAN
Araştırma Dairesi Müdürü

İşçilerin sebep olmadığı ama sonuçlarından çok fazla zarar gördüğü hayat pahalılığı sadece ülkemizde değil bütün kapitalist ülkelerde vardır. Bugün Türkiye'de de kapitalist düzen gündemde olduğu için hayat pahalılığı sürekli bir biçimde devam edegelmektedir. Öyleyse sermaye sahiplerinin kâr, daha fazla kâr elde etmelerini sağlamak üzere işleyen bir mekanizma olan kapitalist düzende hayat pahalılığını temelli ve sürekli olarak önlemek mümkün değildir. Bu düzenlerde fiyatlar devamlı olarak yükselir.

Fiyatların yükselmesine enflâsyon denir. Enflâsyon yani fiyat artışları dar ve sabit gelirlilerin daha fakirleşmelerine, bu malları üreterek veya alıp satarak para kazanan fabrikatör ve tüccarların daha zenginleşmelerine sebep olur. Kapitalizm sermaye sahiplerinin çıkarlarına uygun bir düzen olduğu için, kapitalist düzenlerde görülen devamlı fiyat artışları da elbette sermaye sahiplerinin daha fazla zengin olmalarına hizmet eden kapitalist düzenlerin bir ürünüdür.

Dünya'daki pek çok ülkede fiyat artışları incelenecek olursa açıkça görülürki fiyat artışları kapitalist düzenlere has bir olaydır.

TÜKETİCİ FİYATLARI İNDEKS SAYILARI

	1963	1971	1963-1971 Yılları Arasında Fiyatların Artış Yüzdesi
Ameirka	100	132	% 32
Batı Almanya	100	127	% 27
Fransa	100	138	% 38
İngiltere	100	148	% 48
İsrail	100	155	% 55
İsveç	100	145	% 45
Japonya	100	153	% 53
Türkiye (İstanbul)	100	185	% 85
Doğu Almanya	100	99	% 1 düşme
Bulgaristan	100	103	% 3
Çekoslovakya	100	101	% 1
Polonya	100	109	% 9
Sovyetler Birliği	100	98	% 2 düşme

Tablo, Türkiye Cumhuriyeti Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsünün «Türkiye İstatistik Yıllığı 1973» isimli yayınının 462. ve 489. sayfalarından alınmıştır.

Tablodaki ilk sekiz ülke kapitalist, son beş ülke ise sosyalist ülkelerdir. **Sosyalist ülkelerde fiyat artışları kapitalist ülkelere nazaran çok düşüktür,** hatta Doğu Almanya'da ve Sovyetler Birliğinde 1963 ile 1971 yılları arasında fiyatlar yükselmemiş aksine düşmüştür, yani hayat pahalanmamış, ucuzlamıştır.

Aynı dönem içinde, yani 1963-1971 yılları arasında Türkiye'de fiyatlar % 85 oranında artmıştır. Yani 1963 yılında 100 liraya doldurulabilen bir file içine aynı mallardan aynı miktarlarda koymak şartıyla 1971 yılında 185 liraya doldurulabilir olmuştur.

Türkiye'de fiyat artışlarının sebebi olarak ücret artışları gösterilmek istenmektedir. Oysa görülmektedir ki, fiyat artışları kapitalist ekonomilerin niteliği gereği ortaya çıkar. Sebebi ise, kapitalistlerin kâr hırsıdır.

EGE'DE 300 İŞÇİ DAHA ARAMIZA KATILDI

Gerek Sendikamıza, gerekse DİSK'e üye olan sendikalara gittikçe artan toplu katılmalar, sınıf işbirliği ve uzlaşmacılığını savunan sendikacılığın artık iflas ettiğini belgeleyen devrimci gelişimin göstergesidir.

Türkiye işçi sınıfı 1872'den bu yana verdiği hak alma mücadelesine 1967'den sonra daha ileri boyutlar kazandırmanın başarısını DİSK'in devrimci saflarında bütünleşerek perçinlemesini bilmiştir.

Kurulduğu tarih olan 1967'den bu yana geçen 8 sene içinde DİSK işçi sınıfının bilimsel çağdaş dünya görüşü ışığı altında belirlediği örgüt politikası, koyduğu somut eylemlerin sınıf tarihimize armağan edilen başarıları ile bir sınıf ve kitle sendikal örgütü olarak işçi sınıfının ekonomik mücadelesinde tek seçenek olmuştur.

DİSK, işçi sınıfı ve tüm emekçi katmanlara bunalımın nedenlerini açıklarken çözüm yollarını da göstermekte, ekonomik, politik ve ideolojik mücadelenin bütünselliğini vurgularken örgütlü birlik için de verilecek mücadelenin başarısının mutlak olacağını belirtmektedir.

İşte sermaye sınıfı ve yandaşlarına karşı yurdun her yerinde yükselen işçi sınıfının devrimci sendikacılık bayrağı DİSK bayrağı altında toplanan 100 binler bu doğrunun bilincinde olduklarını göstermekte EGELİ emekçilerde verdikleri mücadele ile bu gelişimi belgelemektedirler.

İzmir'de RUBA FERMUAR, ARTAŞ METAL EŞYA ve TİC. A.Ş., ÇELİK TRAFO MAKİNA SAN., ÖZLER DÖKÜM ve MAKİNA, REMAK KOLL. ŞTİ., GÜRMAK KOLL. ŞTİ., Aydın'da, YARDIM ZİRAAT ALETLERİ, PLATİN ÖRS işyerlerinde çalışan 300'ü aşkın emekçinin sendikamızın saflarına geçme mücadelesinin başarısını yarın KAYSERİ-İZMİT-ANTALYA-DENİZLİ-ELAZIĞ işçileri bu yolda verdikleri kavgalarının sonunda göstereceklerdir.

RUBA FERMUAR, ÖZLER DÖKÜM, PLATİN ÖRS işçileri başlayan toplu sözleşme görüşmelerinde başarılarının devrimci bilinç ve birliklerinden gelen güçle verecekleri mücadelenin sonunda kazanılacağını bilmekte, önümüzdeki günlerde toplu sözleşme görüşmelerine başlanacak diğer işyerlerinde çalışan işçi arkadaşlarımızda bu inançta olduklarını belirtmektedirler.

Silvan direnişi zaferle bitti

Pendik-İST. IV. Bölge Temsilciliğimizin sınırları içinde kurulu SİLVAN SAN. A.Ş. ait ÇELİK DÖKÜM FABRİKASI işvereninin sendikal nedenlerle 26 işçiyi işten çıkarması ile 300 işçinin 12 Aralık 1975 tarihinde başlattıkları direniş 22 Aralık 1975 tarihinde Kartal Kaymakamlığında işveren ve bölge temsilciliği yetkilileri arasında yapılan bir protokolle sona erdi.

İmzalanan bu protokole göre: 1) İşyerinde DİSK'e bağlı T. MADEN-İŞ Sendikası çoğunluk sendikası olarak tanınacaktır. 2) İşçiler, işbaşı yapacaklar, işçilerin kendi aralarında seçecekleri Maden-İş üyesi Sendika Temsilcileri işyerinde barışı ve disiplini sağlıyacaklardır 3) İşyerinde halen yürürlükte olan ve Metal-İş'in yaptığı toplu iş sözleşmesi 23 Aralık 1975 tarihinden itibaren sendikamız tarafından yürütülecektir. 4) Direnişten dolayı hiç bir işçi cezalandırılmıyacaktır.

SİLVAN işçilerinin METAL-İŞ Sendikasından istifa ederek saflarımıza katılması üzerine işveren örgütlenmeye öncülük eden önce 5 işçiyi işten çıkarmış bu sayının 26'ya ulaşması üzerinede sendika seçme özgürlüklerini çiğnetmemekte kararlı olan 300 devrimci işçi 10 gün süren bu direnişi başlatmışlardı.

EĞİTİM ÇALIŞMALARI

1975-76

1975 Ocak-Mayıs ayları arasındaki eğitim döneminde çeşitli bölgelerden katılan 787 kişi A Tipi kurslarda ve 176 kişi B Tipi geliştirme kurslarında eğitim görmüştür.

15 Aralık 1975'te yeni eğitim dönemi başlamış olup 1976 yılı boyunca sürecektir.

1976 yılı için düzenlenen eğitim programına göre yaklaşık 1500 üyemiz 3 günlük A Tipi temel düzey kurslarından 400 kişi 10 günlük orta düzey geliştirme kurslarından ve 50 kişi, bir aylık C tipi yüksek düzey eğitimden yararlanabilecektir. Bunlara ilaveten yine 1976 yılbaşında Beşiktaş Barboros Bulvarı Uluğ Han Kat: 4 deki eğitim dairemizde düzenlenecek olan yeni eğitim salonunda, temsilciler için tek nik ve mali konularda iktisat eğitimine başlanması hedeflenmektedir.

Eski A-TİPİ 1975

I— Bölge	229 kişi
II— »	29 »
III— »	41 »
IV— »	121 »
VI— »	137 »
VII— »	6 »
IX— »	10 »
X— »	1 »
XII— »	23 »
XIV— »	152 »
XVI— »	38 »
	787 »

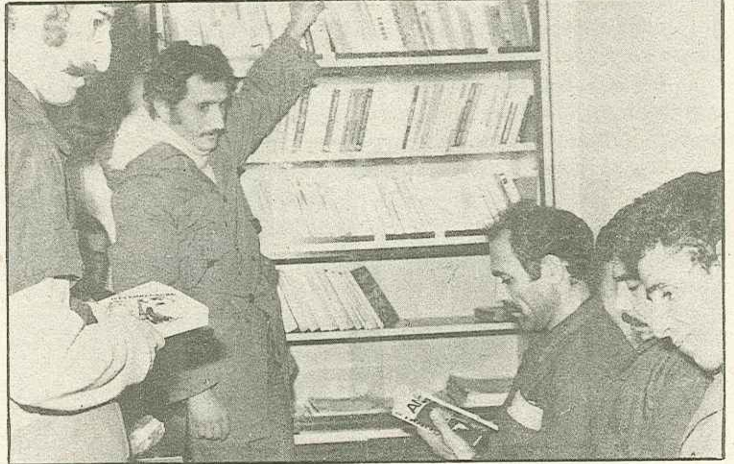
1975 sonuna kadar yeni A-Tipi toplam 240 Kişi.

Eski B-Tipi 1975

Merkez	5 kişi
I— Bölge	38 »
II— »	10 »
III— »	10 »
IV— »	28 »
VI— »	28 »
VII— »	3 »
IX— »	10 »
X— »	2 »
XII— »	4 »
XIV— »	31 »
XVI— »	7 »
	176 »

İşçi sınıfımız artık sadece ekonomik günlük çıkarları için değil, giderek artan bir çoğunluğuyla sömürünün nedenlerine karşı ve her şeyden önce demokratik, sendikal ve siyasal hak ve özgürlükleri korumak ve genişletmek için mücadele ediyor. Egemen sınıflar ve onların MC iktidarı artık REFERANDUM'un YASALAŞMASINI sadece açık faşizmle önleyebilirler. İşçi sınıfımız, açlığa ve yokluğa rağmen, bir çok işyerinde sendika seçme özgürlüğü için, sendikal hak ve özgürlüklerine yönelen saldırıları yenmek için mücadele verdi ve veriyor. 141 ve 142 nci maddelerin kaldırılması, kısıntısız grev hakkı, dayanışma ve genel grev hakları, tüm çalışanlara grev ve toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı hep işçi sınıfımızın demokratik istemleri arasında. Bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesinin başını işçi sınıfımız çekiyor. DİSK bu mücadelenin en ön saflarında yerini aldı.

Öğretmenler, teknik elemanlar, memurlar, öğrenciler, iş müfettişleri, avukatlar, tüm çalışanlar kendi ekonomik çıkarları ve demokratik hak ve özgürlükleri için verdikleri mücadelenin işçi sınıfının önünde yürüdüğü demokrasi savaşımızla bütünleşmekten geçtiğini kavrıyorlar. Bu gerçeğin birçok somut yaşanmış örneği var.

TDD İşçileri: «Kendimizi Yarınlara Hazırlamalıyız»

Silahtarağa XIV. Bölge temsilciliğimize bağlı TÜRK DEMİR DÖKÜM işyeri Baştemsilcimiz Turgut ALAAĞAÇ, sınıf mücadelesinde önemli yeri olan TÜRK DEMİR DÖKÜM işçisinin yeni bir atılımını anlatırken sözlerine şöyle başladı:

«Burjuvazinin bizi ittiği karanlıktan kurtulmak için parlak geleceğe doğru perçinlenen birliğimiz ve bilgimizle yürümeliyiz.

Yarını kuracak olan biz işçi ve emekçiler okumalı öğrenmeli, kendimizi yarınlara hazırlamalıyız.

Burjuvazinin kendi ideolojisi doğrultusunda şartladığı beyinleri, bu karşıt ideolojiyi kesinkes yenecek kendi sınıf biliminin doğrultusunda ilke ve tecrübe bilgisi ile donatmak durumundayız. İşte biz TÜRK DEMİR DÖKÜM işçileri bu bilgileri sadece tecrübe ve becerililikle edinemiyeceğimizi, eğitimin zorunlu olduğunu biliyoruz.

Bu doğrunun bilincinde gerçekleştirdiğimiz ve 700'ü aşkın kitapla donattığımız kütüphanemiz diğer işçi arkadaşlarımıza örnek olsun diyoruz.

Evet sizlere: TÜRK DEMİR DÖKÜM işçisinin bu örnek tavrını Baştemsilci arkadaşımız Turgut ALAAĞAÇ'tan gerekçesiyle beraber yansıtmaya çalıştık.

TÜRK DEMİR DÖKÜM işçileri kütüphanelerini 8.12.1975 günü Sendikamızın Genel Başkan Vekilleri Şinasi KAYA, Hüseyin EKİNCİ, Hakkı ÖZTÜRK, PETROL KİMYA-İŞ sendikası Yürütme Kurulu Üyesi Mehmet ATAY ve Silahtarağa-İST. XIV. Bölge Temsilcimiz Celal ALÇINKAYA'nın katıldığı bir törenle açtılar.

Bu açılışa katılan konuşmacılar işçi sınıfının mücadelesinde eğitimin önemini belirten konuşmalar yaptılar.

TÜRK DEMİR DÖKÜM işçilerinin kütüphanesinde ekonomik sosyal politik içerikli 700'ü aşkın kitabın yanı sıra bir dizi çocuk kitabıda var.

T.D.D.'liler; Burjuvazinin halka dayattığı eğitim sisteminin içinde pek çok bozukluk olduğunu biliyor, kendi çocuklarının küçücük beyinlerinin burjuvazinin tüketime yönelik kaderci felsefesi ile donanmasını istemiyorlar.

Gerçekçi, hayattan kaynaklanan, sınıf anahtarının kullanılmasını öğreten kitapları okusun çocuklarımız diyorlar.

21.12.1975 günü bir konuğu vardı TÜRK DEMİR DÖKÜM işçilerinin, DİSK Genel Sekreteri, İbrahim GÜZELCE, T.D.D. işçilerinin bu örnek davranışını kutlayarak onlarla işçi sınıfının sorunlarını konuştu. DİSK'in çalışmalarını anlatarak üyelerimizin öneri ve eleştirilerini dinledi.

Bizde TÜRK DEMİR DÖKÜM işçilerinin bu örnek davranışını kutlarken, onların bu atılımlarının tüm işçi arkadaşlarımız tarafından desteklenmesini ve benimsenmesini dileriz.

K.TÜRKLER: "1976, DÜNYADA VE ÜLKEMİZDE BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ BARIŞ VE TOPLUMSAL İLERLEME MÜCADELESİNİN YENİ ZAFERLER YILI OLACAKTIR."

Baştarafı 1. sayfada

1975 i geride bırakırken, yeni yılın işçi sınıfımıza, köylü, memur, esnaf ve tüm alın teriyle geçinen halkımıza, tüm ilericilere umut dolu ve aydınlık günler getirmesini dilerim.

Her konuda olduğu gibi, geçmiş bir dönemin değerlendirmesinde de temel toplumsal sınıfların çıkar ve özlemleridir. Bu açıdan, emekçiler için 1975 yılı sömürünün daha da arttığı, geçim koşullarının alabildiğine zorlaştığı, yaşam düzeyinin gerilemeye devam ettiği bir yıl olmuştur. Enflâsyonun hızlanmasıyla birlikte hayat pahalılığı yüzde 30'a varırken, ücretler hem fiyat, hem de ulusal gelir artışına göre gerilemiştir. Açık işsiz sayısı 2 milyonu aşmıştır. Sağlık, eğitim, konut gibi temel toplumsal sorunlarda görülür hiçbir düzelme olmadı.

Yine aynı yılda dış ticaret açığımız 45 milyarı aşarak rekor düzeye vardı. İhraç ettiğimiz malların fiyatları düşerken, ithal ettiğimiz maddelerin fiyatları yükseldi. Dış borçlarımıza yeni yüz milyarlar eklendi. İhracatı, yatırımları teşvik adı altında kapkaççı firmalara devletin milyarları dağıtıldı. Kredi muslukları büyük sermayeye açılırken, küçük ve orta işletmeler iflâsa sürüklendiler. Emperyalist tekellere olan bağımlılığımız daha da pekişti.

Sömürü ve kâr düzeninin dünya çapındaki bunalımının daha da şiddetlenmesi ekonomisi dışa bağımlı ülkemizdeki sınıflararası çatışmaya yeni boyutlar kazandırdı. İç çıkar çelişkileri sertleşen sermaye sınıflarının artan ekonomik ve siyasal baskısına HAYIR diyen emekçi sınıf ve kitleler üzerindeki MC zulmü şiddetlendi. Ekonomik çıkar ve demokratik mücadelesini birleştiren işçi sınıfımızın demokratik, sendikal ve siyasal hak ve özgürlüklerine karşı girişilen plânlı silahlı saldırı yoğunlaştı. MC iktidarının kışkırttığı bu Anayasa dışı saldırılar tüm çalışan katmanları kapsadı. Devlet kolluk kuvvetleri ve iktidar organlarının gözleri önünde sokaklar kana bulandı. İşçilere yaylım ateşleri açıldı, yasal toplantılar basıldı ve yasaklandı. Büyük sermayenin faşizm tırmanışı devam etti.

İşçi sınıfımızın demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü olan DİSK'in en ön saflarında yer aldığı diğer ilerici demokratik kitle örgütlerinin azimle katıldığı demokrasi mücadelesi faşizme karşı en etkin kitle duvarını ördü.

Bu vesileyle faşizmin kurşunlarına hedef olmuş ve hayatlarını vermiş kardeşlerimizin ailelerine ve tüm emekçi halkımıza başsağlığı dilemek isterim.

1976'ya girerken, ilerici tüm halk güçlerinin acil görevi faşizm tehlikesini demokratik kitle muhalefeti içinde eritmek ve tüm demokratik hak ve özgürlükleri koruyarak, genişletmektir. Her şeyden önce devlet yönetiminin, faşist ve çağdışı unsurlardan temizlenerek, demokratikleştirilmesi gerekmektedir. Tüm mülki idare amirleri, savcı, vali, kaymakam, maliye müdürü, emniyet müdürlerinin siyasal iktidarlardan bağımsızlığını sağlamak üzere demokratik seçim yoluyla göreve gelmeleri sağlanmalıdır. Kamu hizmetlerinde görevli yöneticileri, buralarda çalışanların da söz ve karar sahibi olarak temsil edileceği ortak toplantılarda seçilmelidirler.

MC iktidarının çalışanlara getirdiği yeni yıl armağanları bu iktidarın sermaye sözcülüğü yaptığı birkez daha ortaya koymuştur. 1897 sayılı yasa ile memur yapılarak grev, toplu sözleşme ve sendikalaşma hakları ellerinden alınmak istenen yüzbinlerce emekçinin böylece yitireceği toplumsal ve ekonomik çıkarlar tekelci sermayenin vergi yükünü hafifletirken, ona yeni finans kaynağı sağlayacaktır. Aynı anda, MC iktidarı bu yasayla, işçi sınıfını bölme, parçalama ve örgütlü sendikal gücünü, demokrasi mücadelesini zayıflatmayı amaçlamaktadır. MC iktidarı DİSK'in gücünü kırmak istemektedir.

İşçi sınıfımız, DİSK, emekçi halkımız ve tüm ilerici örgütler 1975'de olduğu gibi, 1976'da da öğretmen, memur, teknik eleman, öğretim üyesi v.b., tüm çalışanların grev ve toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı için mücadelelerini sürdüreceklerdir. İleri halk güçleri, işçi sınıfımızın öncülüğünde özgürce düşünme ve örgütlenme özgürlüğünü engelleyen 141 ve 142. maddelerin kaldırılması, grev hakkının kullanılmasındaki kısıtlamaların kaldırılması, dayanışma ve genel grev hakları için Anayasal mücadelelerini sürdüreceklerdir.

Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun referandumu yasa dışı ilân eden kararı, toplumsal gerçeklerimize ve Anayasamızdaki demokratik temel ilkeye ters düşmektedir. İnsan hak ve özgürlüklerine, Anayasadaki sendika seçme özgürlüğüne karşı olan bu karar karşısında ve referandumun yasalaşması konusunda DİSK, mücadelesine devam edecektir.

Elimizdeki tüm veriler, ekonomik ve siyasal bunalımın şiddetleneceğini, dar gelirli milyonlarca vatandaşımızın yaşam koşullarının daha da ağırlaşacağını, faşizm tehlikesinin tırmanmaya devam edeceğini göstermektedir. Fakat, siyasal güçler dengesinin hızla büyük sermaye aleyhine değiştiğini gören işçi sınıfımız ve emekçi kitleler, tüm demokratik, sendikal ve siyasal hak ve özgürlüklerini koruma ve genişletmenin emekten yana ileri demokratik bir toplum düzeninden geçtiğinin bilincine varmaktadırlar.

Sermaye sınıfları 1976'ya daha bir sıkışmış ve soğukkanlılıklarını yitirmiş bir şekilde girerlerken, işçi köylü, memur, esnaf ve tüm alın teriyle geçinen halkımız 1976'yı, tüm zorluklara göğüs gererek, daha büyük bir umut, mücadelede kararlılık ve uyanıklık, daha büyük bir güçle karşılamaktadır.

1976 dünyada ve ülkemizde bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesinin yeni başarı ve zaferler elde edeceği bir yıl olacaktır.

PİRİMİN ORTAYA ÇIKIŞ NEDENLERİ

FEVZİ ŞOLT
Toplu Sözleşme Dairesi Uzmanı

Bilindiği gibi kapitalizmin ilk dönemlerinde işverenler, işçileri 16, 18, 20 saat çalıştırmakta, karşılığında ise kendilerine öldürmeyecek kadar bir ücret ödemekte idiler. 8, 10, 12 yaşlarındaki çocuklar, kadınlar, ihtiyarlar acımasızca en kötü koşullarda çalıştırılmaktaydılar.

İşçiler ise aynı dönemlerde bugünkü kadar bilinçli ve örgütlü olmadıklarından, işverenlerin bu insanlık dışı uygulamalarına güçlü bir şekilde karşı koyamıyorlardı.

Zamanla işçi sınıfı kendi bilimi doğrultusunda mücadelesini geliştirdi; giderek güçlendi. Patronların kendi sırtından kazandığının hiç olmazsa bir bölümünü geri alabilecek düzeye ulaştı.

Ancak ne var ki, patronu vareden bugünkü düzende tek amaç kâr yapmak olduğundan, patron bu kârının bir bölümünü de olsa işçiye geri vermek istemiyordu.

O halde patronlar zor kullanarak sağlayamadıkları kârları için yeni yollar arayacaklardı. Bunun için de piyasa oyunları, ticari dalavereler, karaborsacılık, tekelleşme vb. çeşitli yollarla fiyatları, dolayısı ile kârlarını artırmaya yöneldiler.

Ancak işçilerin ve çalışan sınıf ve tabakaların giderek güçlenen ekonomik ve demokratik mücadeleleri bu yolları da kapatmaya yönelmişti. Bu durumda işverenler sömürülerini daha ince yöntemlerle sürdürmek zorundaydılar. Bunun için üretimde birim maliyetleri azaltmak böylece fiyatlar aynı kalsa bile kârlarını artırmak yoluna gittiler. Bunun en kolay biçimi de işgücü maliyetini azaltmak olacaktı. Yani işçilere daha az zamanda daha çok iş yaptırabilmek için prim sistemini uygulama alanına soktular.

Bu yöntemin çalışanlar için gayri insani oluşu işverenleri tedirgin etmiyordu, çünkü onların tek amaçları kâr etmekti ve bu sistem de o amaca uygun düşüyordu.

Görülüyor ki primin ortaya çıkışı İŞÇİ SINIFI'nın ve çalışanların uzun tarihsel mücadeleleri sonucudur.

Yani PRİM, işçilerin ekonomik ve demokratik taleplerini kısmen de olsa karşılamak zorunda kalan işverenlerin, bu yüzden kârlarından olmamak için buldukları en ileri sömürü yöntemlerinden birisidir.

SONUÇ

Yukarıda kısaca açıklamaya çalıştığımız gibi ülkemizde de işçi sınıfının mücadelesi geliştikçe, SERMAYE ya FAŞİST YÖNETİMLER kuracak, ya da çalışan sınıf ve tabakaların zorla önleyemediği taleplerini karşılamak ve bir yandan da sömürüsünü sürdürebilmek için ileri sömürü tekniklerine yönelecektir.

Şu halde bugünkü düzenin sürgitmesi durumunda çalışanların, İŞÇİ SINIFI'nın SÖMÜRÜSÜ kaçınılmaz olarak varolacaktır. Çünkü SERMAYE, emeğin sömürülmesi ile oluşan bir nesnedir. **Yani sömürünün olmadığı düzende sermaye, sermayenin olmadığı düzende de sömürü olmaz.**

Tüm çalışanlar bu gerçeği mutlaka bilmek ve «SÖMÜRÜSÜZ BİR TOPLUM YOLUNDA, DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLER MÜCADELESİ» ne katılmak zorundadırlar. Bu mücadelenin tek yol göstericisi de ancak İŞÇİ SINIFININ KENDİ BİLİMDİR!

DİSK, REFERANDUMUN YASAKLANMASI KARŞISINDA YASAL MÜCADELESİNİ SÜRDÜRMEYE DEVAM EDECEKTİR

Baştarafı 1. sayfada

Yargıtay Genel Kurulu'nun referandumu yasa dışı ilân etmesi üzerine DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in basına yazılı demecidir.

Yargıtay Genel Kurulu referandumu yasa dışı ilan ederek, hem Anayasamıza, toplumsal gerçeklerimize, hem de insan hak ve özgürlüklerine ters düşmüştür. Anayasamızın 46 ve 47. maddeleri sendika seçme özgürlüğü açıkça tanımıştır. Hiçbir organın kararı Anayasanın özüne dokunamaz. Diğer yandan, yetkili sendikanın saptanması için en etkin ve doğru yol olan referandum hakkı uygulanınca yetki uyuşmazlığı olan tüm işyerlerinde hileli yollara başyuran sarı sendikalar büyük bir darbe yemiştir. Böylece işçiler referandum uygulamasıyla gerçek sendikalarına, kendi sendikalarına, DİSK'e yetki vermişlerdir. Bugüne kadar yapılan referandumlardan, gizli oy açık sayım ilkesine göre yapılmayan birisi hariç diğerlerinin tümünü DİSK'e bağlı sendikalar kazanmıştır. Bu uygulama aynı zamanda birçok işyerindeki yetki uyuşmazlığından doğan huzursuzluğu da ortadan kaldırmıştır. Ancak, kâr ve çıkarlarından başka şey düşünmeyen işveren çevreleri başından beri referandumun yasaklanmasını istemişlerdir. Yargıtay Genel Kurulu referandumu yasaklayarak tüm gerçeklere ters düşmüş ve yetkisini aşmıştır. İşçiler, kendilerini temsil etmeyen sarı sendikalara yetki verilmesine boyun eğmeyecek lerdir. Böylece doğabilecek yeni patlamalar, toplumsal huzursuzluğu artıracaktır. Hiçbir organın ve iktidarın buna hak ve yetkisi yoktur. Yüzbinlerce işçiyi memur yapma çabalarıyla bu son karar bir bütün teşkil etmektedir. DİSK, referandumdan yanadır. DİSK, Anayasal, toplumsal ve demokratik bir hak olan referandumun yasaklanması karşısında da yasal mücadelesini sürdürmeye devam edecektir.

DİSK, TÜM İLERİCİ, DEVRİMCİ ULUSAL GÜÇ VE ÖRGÜTLERİ İŞÇİ SINIFININ SOMUT İSTEKLERİ ETRAFINDA MÜCADELEYE ÇAĞIRIR

KISA ÖRGÜT HABERLERİ

II.bölge temsilciler kurulu toplantısı

Ankara II. Bölge Temsilciler Kurulu toplantısı 10 Aralık 1975 tarihinde Sendikamızın Genel Başkan Vekili ve Örgütlenme Dairesi başkanı Hakkı ÖZTÜRK'ün başkanlığında yapıldı.

Bu bölge temsilciliğimize bağlı işyerlerindeki sendika temsilcilerinin katıldığı bu toplantıda örgütlenme çalışmalarına ileriye dönük boyutlar kazandırılması için ilgili hedeflerin saplanması, toplu sözleşme çalışmalarına daha çok üyemizin fiilen katılması, eğitim çalışmalarının başlatılması gibi sorunlarda görüş birliğine varıldı.

Genel Yürütme Kurulumuzun 9.12.1975 tarihli kararı ile bu bölge temsilciliğine vekaleten Ertuğrul ÖZTÜRK atanmıştır.

İZMİR III.BÖLGE

Ece Endüstri Tesisleri Isıtma-Soğutma Cih. San. A.Ş. işyerinde geçtiğimiz günlerde temsilci seçimi yapıldı.

Kenan HERGÜLER Baştemciliğe, Süleyman DOĞAN, İsmail DEMİR, Ali Osman GÜLCÜ temsilciliklere getirildiler.

PENDİK-İST. IV. BÖLGE

Pendik-İST IV. Bölge Temsilciliğimiz sınırları içinde Çayırova-Kartal'da kurulu ARÇELİK A.Ş. işyerinde yapılan temsilci seçimleri sonucunda Baştemsilciliğe Nevzat GÜNDÜZ, Temsilciliklere, Turan ARSLAN, Hasan BARIŞKAN, Hayrettin ERBAY, Cemil TOKGÖZ, Fazlı ÖZCAN, Bayram ÖZMEN, Naci ALANSATAN getirildiler.

Kaynarca-Pendik'de kurulu BORUSAN A.Ş. işyerinde yapılan temsilci seçimi sonucunda Baştemsilciliğe Mustafa YAVUZ, Temsilciliklere Selâhattin KOÇ, Ömer KOCA, Remzi NALBANTCI, Şeref ÖZTEKİN, Abdullah KUŞVURAN getirildiler.

Tuzla'da kurulu ZATEL Pres Döküm San. A.Ş. işyerinde Battal KÜÇÜK, Baştemsilciliğe, Osman CEYLAN, Aydın KURAL, Cafer TUNCAY temsilciliklere seçildi.

Pendik-İST. IV. Bölge temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu NASAŞ işyerinde çalışan 670 işçinin yarıdan fazlası sendikamızın saflarına geçtiler. İşyerindeki sarı sendikalara rağmen gerçek yerlerinin üyelerin söz ve karar sahibi olmasını temel ilke olarak benimseyen devrimci sendikalar olduğu bilincinde olan NASAŞ işçileri, Sendikamız MADEN-İŞ'in saflarında bütünleşerek sarı sendikaların tertiplerini boşa çıkarmayı bildiler.

Halen yürürlükte olan ve süresi 1.8.1976 tarihinde bitecek toplu iş sözleşmesi, üyelerimiz adına sendikamız tarafından yürütülecek ve yeni dönem toplu sözleşme görüşmeleri ön hazırlıklarına önümüzdeki aylarda başlanacaktır.

Çayırova mevkiinde kurulu YILDIZ GALVANİZ işyerinin işvereni ekonomik bunalımı bahane ederek işyerini MEMSAN adlı bir şirkete devretmeyi, böylelikle işyerinde halen yürürlükte olan toplu sözleşmenin bağlayıcı hükümlerinden kurtulacağını sandı.

IV. Bölge Temsilciliğimizin aktif girişimleri sonucunda YILDIZ GALVANİZ işyerinde sendikamızca 1975 yılı içinde yapılan ve iki yıl süreli olan toplu sözleşmenin bu işyerinde de gecerli olması işverene kabul ettirildi.

Kartal-Cevizlide kurulu SİNGER SAN. A.Ş. ile sendikamız MADEN-İŞ arasında yapılacak yeni dönem toplu sözleşme görüşmeleri ile ilgili çalışmalar tamamlandı.

5 Aralık 1975 tarihinde Kartal Belediye düğün salonunda SİNGERLİ üyelerimizle toplu sözleşme görüşmelerinde belirledikleri istekleri konulu bir toplantı yapıldı.

IV. Bölge Temsilcimiz Halit ERDEM'in bu doğrultuda yaptığı konuşmadan sonra Sendikamız Genel Başkan Vekili ve Örgütlenme Dairesi Başkanı Hakkı ÖZTÜRK'ün genel işçi sorunları ve Türkiyenin son ekonomik, politik durumunu içeren konuşması üyelerimiz tarafından ilgiyle izlendi.

LEVENT-İST. VI.BÖLGE

Bu bölge temsilciliğimize bağlı PROFİLO SAN. A.Ş. işyerinde geçtiğimiz günlerde yapılan temsilci seçimleri sonunda: Hasan ALGÜL, baştemsilciliğe, getirilirken, İsmail BAKIR, Alhas YILDIRIM, Melâhat KESKİN, Adil YÜCEDAĞ, Cafer BAYKARA, Nizamettin BOZA, Yıldıray AKAN, temsilcilik görevini üstlendiler.

4. Levent'de kurulu MESAN METAL SAN. A.Ş. işyerinde yapılan seçimler sonucunda Baştemsilciliğe Murat MUTLU, Temsilciliklere ise, Sevim AKYÜZ, Mehmet KÖYOĞLU, Filiz TOPAL getirildiler.

Yine bu bölge temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu TEKAR TERSİM Aletleri işyeri ile H. Çetin ve biraderleri işyerinde yapılan atamalar sonucundaTEKAR TERSİM aletleri işyerinde baştemsilciliğe Mustafa KOL, Temsilciliğe Turan KAYGÜN, H. Çetin ve Biraderleri işyerinde ise Baştemsilciliğe Ömer ÖZER, Temsilciliğe Nevzat ÖZER, getirildiler.

Aynı bölge temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu ŞARK SAN. işyerinde yapılan atamayla baştemsiciliğe Kasım KÖSE, temsilciliğe Seyithan DEMİR getirildiler.

SİLAHTARAĞA XIV.BÖLGE

Geçtiğimiz günlerde yapılan atamalarla bu bölge temsilciliğimize bağlı EVAS SAN Cihazları Selâhattin Döngel Nak. ve Taahhüt İşleri ve Galvaniz Lmt. Şti. işyerlerinde işyeri sendika baştemsilcileri ile sendika temsilcileri belirlendi.

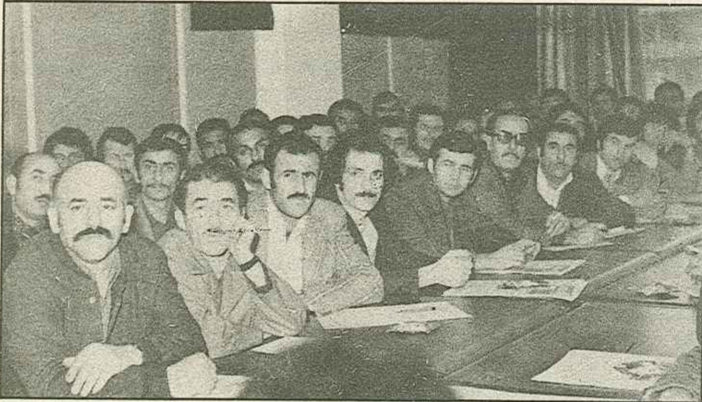
EVAS SAN CİHAZLARI işyerinde Selim ALKAN, baştemsilcilik, Muammer ÖZTÜRK Temsilcilik, Selâhattin DÖNGEL Nakil ve Taahhüt İşleri işyerinde Hanifi AKYÜZ baştemsilcilik, Hıdır SARIKAYA temsilcilik. GALVANİZ Ltd. işyerinde ise Davut ÇİÇEK baştemsilcilik, Haydar DEMİRBAŞ temsilcilik görevlerini üstlendiler.

İşçi sınıfının demokratik hak ve özgürlüklerine karşı burjuvazinin giriştiği, açık faşist bir rejime olan özlemlerini gösteren ve son günlerde yoğunlaşan saldırılarına, işçi sınıfımızın ve yandaşlarımızın birlik temeli üzerinde dayanışmalı mücadele vermesi gerektiğinin bilincinde olduklarını işyerinde 115 gün süren eylemleri ile kanıtlayan Sungurlar işçisinin geçtiğimiz günlerde sözcüleri atandı. SUNGURLAR ISI KAZAN işyerinde Neşat BALOĞLU baş sözcülüğe, M. Ali ATİLLA, Şeref ÖZTÜRK, Hilmi DURAK, Fevzi DELİÖMEROĞLU sözcülüklere,

SUNGURLAR GENEL MAKİNA işyerinde ise başsözcülüğe Muammer ALTIN, sözcülüklere ise Aytekin TOPÇU, Hadi BOZKURT getirildiler.

SAFRAKÖY-İST XVI.BÖLGE

DOKAKSAM Dokuma Mak. Aksam San. ve Tic. işyerinde yapılan temsilci seçimi sonucunda, baştemsilciliğe, Hasan ERDOĞAN, temsilciliğe ise Şevki ÇINAR seçildi.

I.bölge temsilciler kurulu toplantısı

Topkapı - İST. I. Bölge Temsilciliğimizin aylık olağan Bölge Temsilciler Kurulu toplantısı 6.12.1975 tarihinde Sendikamızın Merter Sitesi Eğitim salonunda yapıldı.

Toplantıya bu bölge temsilciliğimize bağlı işyerlerinden baştemsilci arkadaşların yanısıra Sendikamızın Genel Başkan Vekilleri: Hakkı ÖZTÜRK, Bahtiyar ERKUL, Örgütlenme Dairesi Müdürü, Süleyman ÜSTÜN ve Eğitim Dairesi Uzmanı İvrem KESKİNOĞLU katıldı.

Bölge temsilciler kurulu toplantısını açan I. Bölge Temsilcimiz Murat TOKMAK yaptığı konuşmada; Son günlerde birbiri ardına tekrarlanan ölümcül saldırıların, tüm emekçi kesim üzerine uygulanan faşizan baskıların özünde işçi sınıfının demokratik mücadelesinin hedef aldığını belirterek başta işçi sınıfımız ve tüm emekçi halkımızın faşizme asla geçit vermeyeceğini vurguladı.

Daha sonra gündem maddeleri üzerinde görüşmelere geçildi.

Toplantıya katılan temsilci arkadaşlar, bir konunun üzerinde önemle duruyorlardı. «İşçi sınıfının sınıfsal çıkarları doğrultusunda verdiği mücadelesinde örgütlü birliğinin sağlanması, sınıfsal bilincin bu mücadelenin başarısında etken rol oynadığı gerçeğinden hareketle bilinçlendirici eğitici çalışmaların kısa vadede sonuç alınacak şekilde yönlendirilmesi.»

Toplantının sonunda; Sendikamızın yöneticileri yaptıkları konuşmalarda, İşçi sınıfının 1975 Türkiye'sinde artık sadece geçici ekonomik çıkarlar için değil ekonomik mücadelenin kalıcılığını sağlayacak köklü ekonomik, toplumsal politik dönüşümler için bunları yaratacak ileri bir demokrasi için ön safta döğüştüğünü belirterek Burjuvazinin bu oluşum karşısında giriştiği faşizan eylemlerin bu demokratik mücadeleyi geriletemiyeceğini bir kez daha vurguluyorlardı.

TOPLU SÖZLEŞME HABERLERİ

Eski sözleşmesi olan ve Aralık ayında sözleşmesi feshedilen yerlere ek olarak her gün çok sayıda işçinin Maden-İş'e akması toplu sözleşme dairesinin çalışmalarını yoğunlaştırmaktadır.

25 işyerinin yetkisinin bugünlerde gelmesi beklenmektedir.

Yetkisi gelen ve görüşmelerinin başladığı Topkapı-İST. I. Bölge Temsilciliğimize bağlı HAMZA ÇETİN - Tarsus X. Bölge Temsilciliğimize bağlı TAŞIT SAN, Antalya XI. Bölge Temsilciliğimize bağlı FERRO KROM, Bursa XIII. Bölge Temsilciliğimize bağlı MAYSAN ve ELBA BASINÇLI DÖKÜM işyerlerinde 900 üyemiz çalışmaktadır.

Üyelerimiz toplu sözleşme görüşmelerini Türkiye işçi sınıfı ve Maden-İş'in geleneksel disiplini içinde yakından izlemektedirler..

Topkapı-İST. I. Bölge Temsilciliğimize bağlı ALTILAR-ARITAŞ ERSU-Pendik-İST IV. Bölge Temsilciliğimize bağlı SEVİL PROFİL, Levent-İST. VI. Bölge Temsilciliğimize bağlı BUFER-TELRA TELEVİZYON ve TELRA RADYO, İzmit VII. Bölge Temsilciliğimize bağlı BASTAŞ, Silâhtarağa-İST. XIV. Bölge Temsilciliğimize bağlı KAYA DÖKÜM, Safraköy-İST. XVI. Bölge Temsilciliğimize bağlı MOTOSAN işyerlerinde işverenlerin olumsuz tavrı nedeniyle uyuşmazlık zaptı tutulmuştur. Uzlaştırma süresince olan bu işyerlerinden 1675 üyemiz bulunmaktadır.

Topkapı - İST. I. Bölge Temsilciğimiz sınırları içinde kurulu bulunan ve 70 üyemizin çalıştığı YAPAR BİRADERLER'de toplu sözleşme görüşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine sendikamız grev kararı almıştır.

BURSA XIII. BÖLGE KONSEYİNDE İŞÇİLER MC'Yİ İSTİFAYA DAVET ETTİLER

Sendikal her türlü eylemde tabanın söz ve karar sahibi olmasını örgüt yönetiminde görev alacakları demokratik yoldan işbaşına getirmeyi amaç edinen sendikamız ana tüzüğünün ilgili maddesince yapılması gereken BURSA XIII. Bölge Temsilciliğinin ilk konsey toplantısı 21 Aralık 1975 tarihinde yapıldı.

Sendikamızın Genel Sekreteri Mehmet ERTÜRK, Genel Başkan Vekilleri, Hakkı ÖZTÜRK ve Bahtiyar ERKUL'un da katıldığı Bölge konsey toplantısı Bölge Temsilcimiz Selim MAHMUTOĞLU'nun açış konuşmasıyla başladı.

Konseyin divan başkanlığına, Genel Sekreter Mehmet ERTÜRK, Divan Başkan Yardımcılığına I. Bölge Temsilcimiz Murat TOKMAK, Divan Kâtipliğine IV. Bölge Temsilcimiz Halit ERDEM ve GRUNDİĞ işyeri Baştemsilcimiz Suat ESİNSEL getirildiler.

BURSA XIII. Bölge Konseyine bir demeç gönderen üst örgütümüz DİSK'in ve Sendikamız MADEN-İŞ'in Genel Başkanı Kemal TÜRKLER; «Çok zor koşullar içinde sömürüye karşı çıkarak devrimci T. MADEN-İŞ Sendikası içinde bütünleşmeyi başaran Bursa'lı işçileri, başarılarının bir ifadesi olan ilk konsey toplantılarında bulunamamanın ciddi üzüntüsü içinde içtenlik dolu sevgileri ile kutladığını» belirtdi ve içinde yaşadığımız ekonomik ve toplumsal yapının belirleyici özelliğinin küçük bir azınlığın karının arttırılması adına tüm değerleri üreten emekçilerin aşırı bir şekilde sömürülmesi olduğunu vurguladı.

Genel Başkan Kemal TÜRKLER demecinde daha sonra Bu öze, dayanan yapıyı sürdürmek için iktidar edilen MC Hükümetinin Hükümet edilişinin bütün gereklerini yerine getirmenin çarelerini aradığını, bu amacında başarıya giden yolun sermaye iktidarının korkulu rüyası olan işçi sınıfının birlik ve beraberliğini yıkmak ve onun uzun mücadeleler sonucu elde ettiği yasal demokratik haklarını geriye almaktan geçtiğini bilmekte olduğunu açıkladı ve bu yargıyı somut güncel olaylarla belgeledi.

— MC iktidarı, fiat artışlarının ücret artışlarından doğduğu, toplu sözleşmelerde sendikaların ileri isteklerde bulunduğu gerekçesiyle yeni bir kamu oyu oluşturma girişimleri içindedir. Çünki sermaye sınıfları MC iktidarından bir yandan özel sektörde işçi ücretlerinin belirli düzeyde tutulmasını diğer yandan da kamu sektöründe toplu sözleşme düzenini kaldıracak hukuksal düzenlemeleri istemektedir.

MC iktidarının sayıları dörtyüzbine varan işçiyi memur gösterme zorlamaları bundandır.

MC iktidarının öğretmenlere, memurlara, teknik elemanlara ve bunlar gibi tüm emeğiyle geçinenlere sendikalaşma hakkı tanımaması bundandır.

MC iktidarının TARIM-İŞ kanununu çıkarmayışı toprak işçisinin sömürülmesine göz yumması bundandır.

Planlı olarak düzenlenen sokak cinayetleri, cenazelere saldırmalar, okulların işgal edilerek öğrenimin kesilmesi, ters ve maceracı akımların kışkırtılmaları tekelci sermayenin otoriter ve baskıcı rejime duyduğu özlemin açık işaretleridir.

(Bu anayasa ile memleket idare edilemez) diyebilmeleri ise anti-demokratik bir ortamın ne derece hasreti içinde bulunduklarının ayrı bir ifadesidir.)

Üst örgütümüz DİSK'in ve Sendikamız MADEN-İŞ'in Genel Başkanı Kemal TÜRKLER bu genel değerlendirmesinden sonra «İşçi sınıfının ve emekçi halkın uzun mücadeleler sonucu elde ettiği demokratik hak ve özgürlüklerinden en ufak bir ödün vermemede ve önüne çıkacak engelleri göğüslemede Türkiye işçi sınıfı ve onun umut bağladığı demokratik örgütü DİSK in ne denli kararlı olduğunun geçmişte bol örnekleri olduğunu belirterek buna rağmen her gün cığ gibi büyüyen DİSK'e yeni sınavlar verme olanağının tanınmıyacağını umut ederiz dedi.

Ayrıca demokrasiyi savunan ve ona daha ileri boyutlar kazandırmak isteyen demokratik kuruluşların anayasayı demokratik ortamı, sendikal ve politik hak ve özgürlükleri rafa kaldırmak isteyenlerin karşısına DİSK'le birlikte dikileceklerinden kimsenin kuşkusu olmaması gerektiğine dikkati çeken TÜRKLER:

Gelişmelerin serin kanlılıkla, fakat mutlaka sınıfımızın bilimi ışığında zengin tarihsel deneyler içinde izlendiğini ve değerlendirildiğini vurgulamış, Bursa'lı emekçilerinde çalışmalarını aynı doğrultuda aynı sorumluluk duygusuyla sürdürdüklerine inandığını belirterek mutlu yarınlar için üstün başarılar dilemiştir.

Genel Başkan Kemal TÜRKLER'in demecinin örgütlenme dairesi müdürü Süleyman ÜSTÜN tarafından okunmasını Sendikamızın Genel Sekreteri Mehmet ERTÜRK'ün konuşması izledi.

Bursa'da çalışan emekçilerin sorunlarının Türkiye ve dünya şartlarından bağımsız olmadığını söyleyerek konuşmasına başlayan Genel Sekreterimiz Mehmet ERTÜRK; Dünya halklarının emperyalizme ve kapitalizme karşı kazandığı zaferlerin çağımıza damgasını vurduğunu belirtti.

Tüm bu kazanılan başarıların politik güçler dengesinin bağımsızlık demokrasi, barış ve toplumsal ilerlemeden yana güçlere geçtiğinin göstergesi olduğunu anlatan ERTÜRK ülkemizde işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın çözüm bekleyen sorunlarını ve son günlerde gelişen olayları şöyle dile getirdi;

«Yer yüzünde emperyalizmin ve geriliciliğin jandarmalığını yapan Amerika ve onun katil başkanı FORD son günlerde DEMİREL'le birbirlerine tebrik ve kutlama mesajları yolladılar.

Sayın DEMİREL ise Türkiye radyo ve televizyonlarında arzu endamla Türkiye'de Demokrasiyi kundaklamak, Cumhuriyetin ve devletin temeline dinamit koymak istiyenlere karşı gerekli tedbirlerin alındığını ve alınacağını haber verdi.

Demekki Türkiye'de Cumhuriyetin ve devletin temeline dinamit koymak isteyenler varmış?

Bunlar acaba kimler?

Bunlar iş gücünü satarak yaşayan emekçiler mi yoksa tekelci sermaye çevrelerimidir?

Mitinglerde, yürüyüşlerde emekçi halk yığınlarının isteklerini görüyoruz.

a) Sömürüye hayır diyorlar,

b) Halk mutlu bir yaşama düzeyine kavuşsun diyorlar,

c) 3 milyon işsize iş istiyorlar 7 milyon topraksız köylüye toprak istiyorlar (Toprak Reformu),

ç) Grevli toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı istiyorlar,

d) Tarım-İş kanunu istiyorlar, Referandum istiyorlar, genel grev hakkı istiyorlar.

e) Halkımızı yoksullaştıran emperyalist sömürüye karşı çıkıyorlar.

f) Sıkıyönetimlere, işkencelere, sürülmelere faşizme hayır diyorlar,

g) Düşünce ve insanın düşündüğünü serbestçe söyleme özgürlüğünü kısıtlayan faşist yasaların 141-142'nin kaldırılmasını istiyorlar.

h) Durmadan artan vergilerden ve hayat pahalılığından şikâyetçidirler,

i) Türkiye'nin Emperyalist devletlerle bağlanmış olduğu bütün köleleştirici anlaşmaların bozulmasını istiyorlar.

k) Topraklarımızdaki bütün yabancı üstlerin kaldırılmasını istiyorlar,

ı) Türkiye'deki bütün Amerikan ve Nato misyonları ile silâhlı birliklerinin memleketten defolup gitmesini istiyorlar,

m) Bağımsız bir dış politika ilkesine geçilmesini istiyorlar,

n) Harbin ve harp kışkırtıcılığının önlenmesini istiyorlar.

Halkın ezici çoğunluğunun menfeatlerinin ve ana yurdun ulusal çıkarlarının gerçekten savunabilmesi için ilerici güçlerin ve geniş halk tabakalarının temsilcilerinden oluşacak bir hükümet istiyorlar.

Yukarıda sıraladığımız bu istekler nasıl bir ortamda gerçekleşebilir.

Elbetteki demokratik bir ortamda gerçekleşebilir. O halde emekçiler demokrasiyi dinamitleyen değil onu savunan ve ileri boyutlara kavuşturmanın mücadelesini veren kesimdir.

Tekelci sermaye ve çevreleri neler istiyorlar?

a) Önce bir kaç defa değiştirdiği ana yasayı yeniden değiştirmek istiyorlar.

b) İşçilerin sendikal haklarını ellerinden almak için memur yapmak istiyorlar.

c) İşçi ücretlerini dondurmak istiyorlar.

d) Devamlı sıkıyönetim istiyorlar.

e) Üretilenleri en pahalı satarak milyonlara yeni milyonlar eklemek istiyorlar.

f) Bütün devlet kradilerini kendi menfaatleri doğrultusunda kullanmak istiyorlar.

g) Toprakları ellerinde tutmak, üretim araçlarını ellerinde tutmak ve emekçi halk yığınlarını köle gibi çalıştırmak istiyorlar ve bunu uyguluyorlar.

Sendikamızın Genel Sekreteri Mehmet ERTÜRK'ten sonra söz alan Genel Başkan Vekili ve Örgütlenme Dairesi Başkanı Hakkı ÖZTÜRK; İşçi sınıfının her geçen gün bilinçlenerek, saflarını devrimci örgütlere sıklaştırmasının sermaye sınıfı ve onun uzantısı çephe hükümetini korkuttuğunu anlattı.

İşçi sınıfının demokratik hak ve özgürlüklerine karşı girişilen saldırıların bu yargının belgeleri olduğunu vurguladı.

İşçi sınıfının tüm emekçi katmanlarla bütünleşmesi ve bağımsızlık barış demokrasi toplumsal ilerleme mücadelesinin ileri boyutlara ulaşması karşısında sermaye sınıfının faşizmi getirmenin hesapları içinde olduğunu belirterek sözlerini şöyle tamamladı.

«Fakat neyi denerlerse denesinler işçi sınıfı ve onun ekonomik örgütleri tüm demokratik kuruluşlar güç birliği içinde faşizme geçit vermiyecektir.»

En güzel şeyleri yaratan işçi sınıfı en güzel düzenide politik inançları doğrultusunda yine kendisi kuracaktır.

O zaman Türkiye saygınlık kazanacak, sömürü düzeninin gereği olan her türlü ahlâksızlık son bulacaktır.

O güzel günlere kavuşma dileğiyle hep birlikte ileri».

Sendikamızın yöneticilerinin konuşmalarından sonra gündem maddeleri üzerinde görüşme açıldı. Faaliyet raporunun okunması delege arkadaşların eleştiri ve önerilerinden sonra seçim maddesine geçildi.

Yapılan seçimler sonucunda ilk turda yeterli oyu alan tek aday Selim MAHMUTOĞLU Bursa XIII. Bölge Temsilciliğine seçilirken, Bölge Denetim Kurulu Başkanlığına Osman ÖZDEMİR (Oyak-Renault işyerinden) Raportörlüğe Mustafa ÖZKAN, Üyeliğe Şinasi ŞAHİN (Tofaş işyerinden) Bölge Onur Kurulu Başkanlığına İsa AYDEMİR, (Tofaş işyerinden) Raportörlüğe Kâzım EMİR (Oyak-Renault) üyeliğe Namık Kemal TEKİN (Tofaş) getirildiler.

BURJUVAZİ İŞÇİ SINIFINA KARŞI

Baştarafı 1. sayfada

Sendikal ve demokratik hak ve özgürlüklere karşı girişilen bu amansız baskıya rağmen ÖZGÜR ALÜMİNYUM-İŞ Sendikası binlerce işçinin tek yet kili sendikal örgütü durumunu korumuştur. Faşist komandoların tüm baskı güçlerinin silâhlı saldırıları geçtiğimiz gün lerde en üst düzeyine varmıştır.

20 ve 21 Aralık günleri bildiri dağıtan işçilere saldıran komandoların bir kısmı yakalanmış, fakat işçilerin karşı koymalarına rağmen hemen serbest bırakılmışlardır. Fabrika içinde ve dışındaki yasa dışı yoğun zulüm kampanyası şiddetlenmiş ve 26 Aralık günü had noktaya varmıştır. Hareket halindeki ve plâka numaraları tarafımızca tespit edilmiş olan araçlardan 500 kişilik bir işçi topluluğuna yaylım ateşi açan profesyonel faşist katiller işçi Hasan Kadıoğlu'nu katledip, birçok işçiyi de yaralayarak kaçmışlardır.

Bu kanlı saldırılar büyük sermayenin ve iktidarın daha açık ve dolaysız bir zulüm rejimi için tezgâhladığı oyunun parçalarıdır. MC iktidarı ve faşist komandolar bu kirli oyunun aracıdır.

Ne yaparlarsa yapsınlar işçi sınıfımız ve onun devrimci sendikal örgütü DİSK bu oyunu bozacak, demokrasi mücadelesini daha bir kararlılıkla sürdürerek sendikal hak ve özgürlüklerine sahip çıkacaktır.

DİSK Genel Başkanı olarak başta MC iktidarı lideri ve İç İşleri Bakanı olmak üzere tüm yetkililere görevlerinin, kaatilleri bulmak ve Seydişehir'de, Tariş'de ve tüm işyerlerinde sendikal, demokratik hak ve özgürlüklere yönelen plânlı tüm silâhlı saldırılara son vermek olduğunu hatırlatırım.

MADEN-İŞ GAZETESİ
DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikası adına:
Sahibi: Kemal TÜRKLER
Sorumlu Yönetmen: Kudret YILDIRIM
Yazışma ve Yönetim Yeri: Merter Sitesi Ahmet Kutsi Tecer Caddesi No: 10 Kat: 4 - İSTANBUL
Genel Merkez: Barbaros Bulvarı No: 58
Beşiktaş - İstanbul
Telefon: 48 50 74 / 48 50 75 / 48 50 76
Son baskı tarihi : 8. I. 1976
BU SAYI 80.000 BASILMIŞTIR
BASKI AKSİSEDA MATBAASI

İzsal ve Bimak Grevcileri Niçin Mücadele Ediyor?

Bimak Birleşik Makina Sanayii ve Ticaret A.Ş.'ndeki 225 üyemiz 21 Ekim 1975, İzsal'daki 720 üyemiz ise 16 Kasım 1975 tarihinden beri grevde. Maden-İş'e bağlı işyerlerinde bu grev konuşuluyor. Eğitim seminerlerine katılan üyelerimiz İzsal ve Bimak işçilerinin mücadelesinden beraberce dersler çıkarıyorlar. Bu konuda öğrendiklerini kendi işyerlerindeki diğer üyelerimize aktarıyorlar.

Bimak ve İzsal'daki 1000 Maden-İş üyesi niçin mücadele ediyor? 1000 kişinin mücadelesi sadece onları mı ilgilendiriyor? Bu soruların cevabını bütün işçiler çok açık bir şekilde vermektedirler. Bu iki işyerindeki Maden-İş üyeleri Türkiye İşçi Sınıfının birer üyesi olarak ve sınıfların genel çıkarları için mücadele ediyorlar. Bimak işçilerinin haftalık çalışma süresini 45 saate indirme mücadelesi başka bir çok yerdeki işçiler için başlangıç noktası olacak. Haftalık çalışma süresini kısaltmak isteyen diğer işçiler Bimak örneğine bakacaklar. Bimak başarısından örnek alacaklar. Patronlara Bimak'ı örnek gösterecekler. Haftalık çalışma süresi kısaltılmak istenince patronların aklına Bimak gelecek. Bimak başarısı onları zayıflatacak. Türkiye İşçi Sınıfının mücadelesi bir adım daha ileriye gidecek.

Aynı şey İzsal için de geçerli değil mi? Patronunun milyonlar kazandığı ve işçilerin üçte birinin asgari ücret ve biraz üstünü aldığı başka fabrikalar yok mu? Patronun işyerini kapatmak tehditinde bulunduğu yerler yok mu? İzsal da onlara örnek olacak. İzsal işçisinin mücadelesi ve başarısı işçi sınıfının ekonomik mücadelesine yeni şeyler katacak.

Burjuvaziyle işçi sınıfı arasındaki sınıf mücadelesi bugün artık öyle bir yerde ki, her grev sadece o işyerini ilgilendirir olmaktan çıkıyor. O grevle sadece o işyerindeki işçilerle o işyerinin patronu ilgilenmiyor artık. Bir taraftan tüm işçi sınıfı, diğer taraftan tüm patronlar ilgileniyor her grevle. Biz nasıl Bimak işçisinin mücadelesini izliyorsak, patronlar da Bimak patronunun mücadelesini izliyorlar. Biz nasıl İzsal'ın başarılarına sahip çıkıp onları daha ileri götürmek istiyorsak, patronlarda İzsal patronunun başarılarına sahip çıkıp işçi sınıfının mücadelesini geriletmeye çalışacaklar. Artık her grev bir küçük meydan savaşı oluyor burjuvaziyle işçi sınıfı arasında. Bunu gayet iyi kavramalıyız. Grevdeki arkadaşlarımızın aynı zamanda bizim için mücadele ettiklerini bir an bile aklımızdan çıkartmamalıyız. Onların her başarısı bizi bir sınıf olarak güçlendirir, onların her yenilgisi bizi bir sınır olarak zayıflatır.

İzsal ve Bimak'taki Maden-İş üyeleri grev okulunda bir şeyi çok iyi öğreniyorlar: İşçi sınıfının kurtuluş mücadelesinin temel şartı disiplinli ve **bilinçli birliktir.** Disiplinsiz bir örgüt amacına hiç bir zaman ulaşamaz. Sınıf bilincine sahip işçilerden meydana gelmeyen bir birlik burjuvazinin darbeleri ve oyunları karşısında yıkılmaya mahkumdur. İşyerinde, Maden-İş'te, DİSK'te sağlanacak bu birlik ekonomik ve demokratik mücadelenin başarılı bir şekilde yürütülmesinin ön şartıdır.

İzsal ve Bimak grevleri sürecek. Ta ki mücadelemiz başarıya ulaşana dek. Bu mücadele bir bayrak yarışı. Bayrak bugün Bimak ve İzsal işçilerinin elinde. Onlar ileriye doğru götürüyorlar bugün bu bayrağı. İşçi sınıfının kurtuluş bayrağını yarın başka işyerlerindeki işçiler devralacak, daha da ilerilere götürecekler.

1976 GENEL GREV İÇİN MÜCADELE YILI OLMALIDIR

TÜRKİYE
MADEN-İŞ SENDİKASI
TOPLU SÖZLEŞME DAİRESİ
Yıldırım KOÇ

Bu sömürü düzeni değişsin diyoruz. Hayat ucuzlasın, yarına güvenle bakalım diyoruz. 2 milyondan fazla işsizimiz insanca yaşayabileceği bir iş bulsun diyoruz. Ama kapitalistler tam tersini istiyor. Fabrikalara sahip olup işçileri sömürmek istiyorlar, fiyatları artırıp, hayatı pahalandırıp kârların yükseltmek istiyorlar. Bir işçiyi işten attıklarında boşalan yer için yüzlerce aç insanın başvurmasını istiyorlar. Yani bir tarafta işçi sınıfı (proleterya) var, diğer tarafta patronlar (burjuvazi).

Sömürülenler bu sömürü düzeninin değişmesinden yanadır. Sömürünün olmadığı bir toplum isterler.

Ama istemekle iş biter mi? Bitmez tabii. Gücü olmayan ya hiç bir şey yapamaz, Gücü olup da gücünün farkında olmayan da bir şey yapamaz. Gücü örgütlü olmayanın gücü de işe yaramaz.

Yani önce gücümüz olmalı. Sonra gücümüzün farkında olmalıyız. Ondan sonra da gücümüzü örgütlü hale sokmalıyız.

İşyerindeki birliğimizi sağlamak nispeten kolaydır. İşyerindeki patrona karşı verdiğimiz mücadelede **bilinçli bir birlik** sağlamak için tüm arkadaşlara nasıl sömürüldüğünü anlatmak gereklidir. Eğer patronlara karşı **bilinçli birliği** işyerimizde sağlayamazsak grev silâhımızı nereye kadar güvenebiliriz? Hemşehrilik, ahbap çavuşluk ilişkileriyle sağlanan birlik bir süre sonra dağılır. Ama sömürüye karşı bilinçli birlik çözülmez, yenilmez.

İşyerinde patron bizi zayıtlatmak isterse ne yapar? Birliğimizi bölmeye çalışır. Biz ne yaparız? **Bilinçli bir birlik** yaratmaya çalışırız.

Greve çıktık mı fabrika durur. Mal çıkmaz, gücümüzü biraz daha anlarız. Kendimize güvenimiz biraz daha artar. Patronlar esas bundan korkar.

İşyerindeki grevle ne elde ederiz? Ücret isteğimizi kabul etti diyelim. 13. maddeyi kaldırabilir miyiz bir toplu sözleşmeyle? İşçi sınıfının örgütlenmesini ve bilinçlenmesini yasaklayan 141 ve 142. maddeleri kaldırabilir miyiz? HAYIR. Tek işyerindeki işçilerin gücünü aşar bunlar. Çünkü bunları toplu sözleşme masasında istediler mi artık karşılarında sadece kendi patronları yoktur. Tüm patronlar vardır şimdi karşılarında. Burjuvazi bir sınıf olarak 13. maddenin kaldırılmasının karşısındadır.

O zaman şöyle bir soru soralım: İki kişi kavga ederken ellerinde hiç bir şey olmasa. Ama sonra biri eline bir taş geçirse diğeri ne yapar? O da taşbulmaya çalışır. Elinde taş olan ne yapar? Kavga ettiği adamın eline bir taş geçirmesini önlemeye çalışır.

Biz toplu sözleşme masasında 13. maddenin kaldırılmasını istedik diyelim. Anlaşamayıp greve gittik. Karşımızda kim var? Sadece bizim patron mu? Hayır. Sadece bizim İşkolumuzdaki patronlar mı? Yine hayır. Bizim karşımızda burjuvazi var, patronlar sınıfı var. Hangi fabrikanın patronu olursa olsun, bizim mücadelemizin yenilmesini isteyecek. Örgütlü olduklarından da bizden güçlü olacaklar bu işte.

Peki biz ne durumdayız? Bir işyerindeki arkadaşlarımız 13. maddenin kaldırılması için grev yapsalar onları destekleyebilir miyiz? Destekleme grevi yapabilir miyiz? Hayır. Kanunlar buradan da karşımıza çıkıyor. Destekleme grevi yasak diye. Yani karşımızdaki adamın elinde taş var. Ben taş aradığımda önüme duvar dikiliyor.

O zaman ne oluyor? 13. maddenin kaldırılması için grev yapan fabrikadaki arkadaşlarımız yeniliyor. Kendi patronlarına yenilmiyorlar ama. Patronlar sınıfına yeniliyorlar.

Kanunlar bizi bölmüş. Ortak mücadele vermemizi engellemiş. Bizim gücümüz bilinçli birliğimizden gelir. Devrimci saflardaki birliğimizden gelir. O zaman görevimiz ne? Kanunların çemberini zorlamak, demokratik hak ve özgürlükler için mücadele etmek. Türkiye İşçi Sınıfı grev hakkını nasıl elde etti? Burjuvazi (patron sınıfı) kendi isteğiyle mi verdi bu hakkı? Hayır. Söke söke aldık. Şimdi ne isteyeceğiz? Genel grev isteyeceğiz.

Nasıl ki bir fabrika greve gidince üretim durursa, Türkiye İşçi Sınıfı Genel Greve gidince tüm fabrikalar durur. Televizyon, araba, lamba, regülatör, motor, radyatör, inşaat demiri, ilâç, kitap, masa, sandalye ve aklınıza gelecek binlerce mal ÜRETİLMEZ artık. Çünkü onları üretenler işçilerdir. Hayat durur. Burjuvazi (patron sınıfı) bundan korkar. Ama korktuğu asıl nedir bilirmisiniz? Asıl İşçi Sınıfının kendi gücünü görmesinden korkar. Bu gücü örgütlemesinden korkar. İşçi sınıfının yanına tüm diğer emekçileri alıp, suyun başına, yani iktidara geçmek istemesinden korkar.

Gücümüz bilinçli birliğimizden gelir. Ama kanunlar bizi bölmüş. Burjuvazi bizi bölerek yönetmek istiyor. Bölük pörçük olunca gücümüz de bölük pörçük oluyor. Mücadelemiz de öyle. Bu durumda da ancak tek tek patronlarla mücadele edebiliyoruz. Bir işyerindeki grev ancak o işyerindeki patrona zarar veriyor. Karşımızda sadece bir patron oldumu grev işe yarıyor. İşyerindeki birliğimizi, Maden-İş'teki birliğimizi sağladık mı galip çıkabiliyoruz kavgadan.

Ama karşımızda tüm burjuvazi (patron sınıfı) olduğunda ne yapabiliriz. Bir işyerindeki işçiler 13. maddenin kalkmasını istedi mi karşılarında tüm burjuvazi var. Bir işyerindeki grev tüm burjuvaziyi geriletebilir mi? Hayır. O zaman ne yapacağız? GENEL GREV, TÜM PATRONLARA KARŞI TÜM İŞÇİ SINIFI. Taşlarla dövüşürken rakibimiz aniden bir tank bulursa ne yaparız? Taşla dövüşmeye devam edilir mi hiç! Ya biz de bir tankın peşine düşeriz, ya da tankı yenecek bir silâhın bugün de yapmamız gereken iş bu.

Bugün önümüzdeki görevlerden biri GENEL GREV için mücadele etmektir. Tüm fabrikalardaki işçilerin, Türkiye İşçi Sınıfının demokratik hak ve özgürlükler için GENEL GREVE gidebilmesi uğruna mücadele etmek zorundayız. Suyun başına geçmek için gerçek gücümüzü anlamamız gerek. Genel grevle aynı anda duran binlerce fabrika ve bu fabrikalardaki milyonlarca işçinin ortaklaşa haykırdıkları «Kahrolsun Sömürü Düzeni! Yaşasın Türkiye İşçi Sınıfı» sloganı burjuvazinin ödünü patlatacak, emekçi halkımızın sömürü düzenine son verme mücadelesinde önemli bir adım olacaktır.